

NORSK

SOROPTIMIST INTERNATIONAL • NORGESUNIONEN

SOROPTIMA

SOROPTIMIST INTERNATIONAL 100 ÅR 2021

FNs bærekraftsmål
nr. 16

SOROPTIMISTPROFILEN:
Randi Dønnum
Olerud

SIREN FADLER:
Brev fra
New York

TEMA
Fred og rettferdighet

Fra unionspresidenten

Kjære soroptimister!

Dette nummeret omhandler fred og rettferdighet. Det er kun uker siden hundretusener av mennesker måtte trekke seg ut av Afghanistan.

I midten av august 2021 kollapset regjeringen i Kabul, og vi opplever en menneskerettighetskrise med massive utvandring av uskyldige fra Afghanistan, hvorav flertallet er kvinner og barn som ikke bare er sårbare, men vil møte potensielt direkte målrettet forfølgelse fra Taliban.

SIE har i den anledning kommet med en uttalelse som dere kan lese mer om på våre nettsider. SIE ønsker videre at nå som tusenvis av asylsøkere fra Afghanistan er evakuert til naboland og land innenfor vår føderasjon, er det tid for at vi handler for å forsvare og hjelpe disse menneskene så mye som mulig.

Hvor mye vi som soroptimister eller medmennesker kan bidra er uklart, noe også Anne-Kirsti Wendel Karlsen, Norges ambassadør i OSSE har belyst i den delen som omhandler blant annet Afghanistan.

Når dette leses har vi begynt på et nytt soroptimist år og min etappe som Unionspresident er ved veis ende. Det har vært hektisk, men givende og ikke minst har det vært en stor glede å arbeide sammen med så mange engasjerte og kreative soroptimister fra det ganske land. Jeg er en stolt soroptimist, særlig med tanke på hva vi sammen har fått til i de to årene som har gått. Jeg takker for samarbeidet, og jeg gir stafettspinnen videre til SI Ringerike med Grethe Sørensen i spissen som tar over fra

oktober. Det er viktige oppgaver som ligger foran henne og resten av hennes styre, nytt lovverk må på plass. Medlemstallet går dramatisk ned, mange klubber sliter med for høy gjennomsnittsalder, og det må settes enda større fokus på rekruttering.

Helt på tampen må unionsstyret få gratulere SI Follo med SIE Covid-19 pris 2021 for deres prosjekt «Smittevernkurs for innvandrerkvinner».

Jeg og mitt styre ønsker det nye unionsstyret lykke til og med dette takker vi for oss.

Soroptimisthilsen

Randi Mordal Hessen
Unionspresident

Forsiden: Malt av Line Kjøringsen, Bakeribygningen Atelier - Bastion 5 - Gamlebyen Fredrikstad "Bli fyllt".

Norsk Soroptima kommer ut med fire nummer årlig og er medlemsblad for Norges 1600 soroptimister. Som del av Soroptimist International, en NGO (non governmental organisation) for kvinner, er vi tilknyttet FN med representanter i FNs organer i New York, Genève, Wien, Roma, Paris, Nairobi og Bangkok. Soroptimistene har spesiell konsultativ status i FN og er akkreditert i Europarådet. Organisasjonen er en upolitisk sammenslutning av klubber og arbeider for internasjonal forståelse, vennskap, fremme av menneskerettighetene, bedring av kvinners stilling i alle samfunn, respekt og forståelse for andres arbeid.

Innhold

- 4 Om fred og rettferdighet
- 4 Om FNs bærekraftsmål nr. 16
- 6 Hva er OSSE?
- 8 SI uttalelse om Afghanistan
Afghanistan-fakta
- 9 Pris for arbeid i Afghanistan
- 9 FN-dager
- 10 Soroptimistprofil Randi Dønnum Olerud
- 13 Bokomtaler
- 14 Nikelprosjektet og Barentsprisen
- 16 Oransjedagene i Mo i Rana
- 18 SI Norgesunionens Moldovaprojekt
- 21 Julemerke
- 22 Brev fra New York

Fra redaksjonen

Dette nummeret av Soroptima har FNs bærekraftsmål nr.16 Fred og rettferdighet som tema. Både «fred» og «rettferdighet» er omfattende begrep. Vi har måttet velge noen få tilnærminger som vi ser som relevante. Dette kan gi inspirasjon til å gå videre og utdype kunnskapen. Vi har valgt å se nærmere på OSSE, organisasjonen som står for Sikkerhet og Samarbeid i Europa. Anne-Kirsti Wendel Karlsen er Norges ambassadør i OSSE og forteller om arbeidet der. Det meste av soroptimistenes virksomhet kan forstås som bidrag til fred og rettferdighet nasjonalt og internasjonalt. Å se soroptimistenes prosjekter i lys av bærekraftsmålet om fred og rettferdighet legger til en ekstra dimensjon.

Vi takker avtroppende Unionspresident for fint samarbeid og ønsker henne lykke til og gode dager videre framover. Vi ønsker påtroppende president Grethe Sørensen velkommen. **God lesing!**

Ninna Garm, Britt Johansen og Jorunn Krosby

Om fred og rettferdighet

Verden i dag er ikke rettferdig.

Det er store ulikheter i levekår mellom landene og innad i det enkelte land. Tilgang til rent vann, tilstrekkelig ernæring, utdanning, helsetjenester og tjenlig bolig er ikke rettferdig fordelt, heller ikke mellom kjønnene. Når urettferdigheten blir synlig – og stor – oppstår det uro og vold. Å bidra til økt rettferdighet er å bidra til fred. Soroptimistene har hatt prosjekter innenfor alle områdene som er nevnt ovenfor. Gjennom prosjektene har det utviklet seg personlige kontakter mellom kvinner fra ulike kulturer og ulike samfunnslag. Slike møter i det sivile samfunnet er viktige, det skapes innsikt og forståelse som igjen kan være med å påvirke det som skjer på et overordnet plan. Soroptimistenes bidrag til å skape bedre levekår for kvinner og jenter er fredsskapende virksomhet.

FNs bærekraftsmål 16:

Midt i blinken for soroptimister

I Norge er det godt tilrettelagt for å engasjere seg for fred, rettferdighet og velfungerende organisasjoner. Men vi må utnytte mulighetene gjennom aktivt medborgerskap. Vi kan også samarbeide med klubbene i Moldova slik at landet videreutvikler seg på området.

AV JANINE SCHALLER-BØYUM, BÆRUM SOROPTIMISKLUBB

Noen av FNs bærekraftsmål er mer åpenbart knyttet til vår organisasjon enn andre, for eksempel mål 4 (God utdanning) og mål 5 (Likestilling mellom kjønnene). Når en ser på mål 16, tenker en kanskje først og fremst på soroptimistenes innsats for fred og rettferdighet, men ikke nødvendigvis på velfungerende institusjoner. Derfor vil jeg se litt nærmere på noen av delmålene under mål 16, hvordan disse henger sammen med

soroptimistenes engasjement og hva vi kan gjøre for å bidra til å nå disse.

Soroptimistenes visjon er å være en global stemme for kvinner – og i Norge er det godt tilrettelagt for at vi kan heve vår stemme. Den årlige resolusjonen som vedtas av representantskapet og som sendes til statsministeren og de ansvarlige statsrådene, tar opp et aktuelt tema som berører kvinner og barns levekår. I år rettet vi oppmerksomheten på

den svekkede rettssikkerheten for utenlandske kvinner som lever i voldelige forhold i Norge. Dessuten får klubbene god hjelp til å skrive debattinnlegg til lokalaviser ved at Norgesunionen tilbyr maler til forskjellige merkedager og aksjoner, f.eks. kvinnetiden eller oransje dager mot vold mot kvinner. Vi var mindre aktive i å utarbeide høringsinnspill de siste årene, kanskje fordi vi ikke alltid har fanget opp relevante temaer? Alle høringer publiseres på

regjeringen.no, og det er mulig å abonnere på nyhetsvarsler per e-post om disse.

Både resolusjoner og høringer er knyttet til delmål 16.6 om å sikre lydhøre, inkluderende, deltakelsesbaserte og representative beslutningsprosesser på alle nivåer. I Norge er det godt tilrettelagt for det, for eksempel ved at regjeringen inviterer bredt til høringer når den utvikler ny politikk, legge frem lovforslag osv. Men for at systemet skal fungere etter sin hensikt, er det også viktig at vi utøver vårt medborgerskap aktivt. Ikke alle temaer engasjerer like sterkt som forslag om et mulig portforbud – da fikk regjeringen over 1400 høringsinnspill.

Langt ifra alle land har tradisjon for å ta innbyggerne med på råd, for eksempel i Øst-Europa. Men det finnes aktiviteter som støtter dem i å videreutvikle seg på dette område. For å fremme og iverksette reformer i kampen mot korrupsjon, for integritet, en åpen forvaltning og engasjement fra det sivile samfunnet, herunder i Moldova, har tre organisasjoner i mai 2021 gått sammen om «the EU for Integrity Programme»:

- Den europeiske union (EU),
- Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD) og
- Open Government Partnership (OGP).

Norge har vært ett av åtte land som deltok fra starten av i 2010 i OGP, et internasjonalt samarbeid som har som målsetning å styrke samarbeidet mellom innbyggere og forvaltning. I dag er det rundt 70 medlemsland. OGP legger til rette for bred involvering og er avhengig av at innbyggerne og organisasjoner engasjerer seg.

Her kan muligens norske soroptimister bidra ved å gjøre programmet kjent hos klubbene i Moldova, oppmuntre dem til å engasjere seg og eventuelt bistå dem i deres engasjement. Dette vil bidra til både delmål 16.7 og 16.6 (Utvikle effektive, ansvarlige og åpne institusjoner på alle nivåer).

Når det gjelder Moldova, har flere norske klubber de siste årene bidratt til å oppnå delmål 16.10 (Sikre allmenn tilgang til informasjon og

beskytte grunnleggende friheter, i samsvar med nasjonal lovgivning og internasjonale avtaler). Ved å gi støtte til den uavhengige moldovske avisen «Ziarul de Garda» gjennom Bærum soroptimistklubb sitt prosjekt, har klubbene støttet opp under en kritisk offentlig stemme i et land der pressefriheten de siste årene var under sterk press. Avisens grunnlegger Alina Radu har for eksempel flere ganger kommet i konflikt med landets myndigheter, blitt anklaget og forsøkt hindret i å spre informasjon slik at bedriften var nødt til å flytte serveren sin.

Det finnes mange muligheter for soroptimistene for å bidra til å oppnå FNs bærekraftsmål 16!

Kilder og lenker til videre lesing:

Mer om FNs bærekraftsmål 16

<https://www.fn.no/om-fn/fns-baerekraftsmaal/fred-rettferdighet-og-velfunderende-institusjoner>

Om høringer i Norge

<https://www.regjeringen.no/no/dokument/hoyringar/id1763/>

Program for å styrke samarbeidet mellom innbyggere og forvaltning i bl.a. Moldova

<https://www.opengovpartnership.org/news/the-eu-oecd-and-ogp-launch-a-new-program-to-support-open-government-reform-in-eastern-partnership-countries/>

Prosjekt for den moldovske avisen “Ziarul de Garda!

<https://baerum.soroptimistnorway.no/hva-gjoer-vi/globale-prosjekter/>

Hva er OSSE – og hva gjør de?

Intervju med ambassadør Anne-Kirsti Wendel Karlsen.

Foto: OSSE.

OSSSE (Organisasjonen for sikkerhet og samarbeid i Europa) er verdens største sikkerhetspolitiske organisasjon med 57 deltakerland. OSSE er ikke en av FNs organisasjoner, men soroptimistene har observasjonsstatus. For å få vite mer om organisasjonen kontaktet vi Anne-Kirsti Wendel Karlsen (51) som ble utnevnt til Norges ambassadør i OSSE for vel ett år siden. Hun flyttet til OSSEs hovedkvarter i Wien mens de fleste land var mer eller mindre nedstengte på grunn av koronapandemien. Alle kontakter måtte etableres og utvikles på nettet.

Vi spør om hvordan det var å begynne i en ny stilling med et så omfattende arbeidsområde når fysiske møter ikke var mulig. Pandemien medfører fortsatt store begrensninger. «Jobben blir jo gjort», sier Anne-Kirsti og legger til at det også kan være effektivt med digitale møter og konferanser. Hun opplever likevel at det er noe som går tapt og savner de uformelle mellom-øktene-samtalene der

man blir bedre kjent. Intervjueren fra Soroptima har en forestilling om at det er mye small-talk i diplomatiet, og at dette kanskje er nødvendig for å føle seg fram på sensitive områder. Men Anne-Kirsti formidler inntrykket av at jobben som diplomat består av mer enn mingling og kaffepauser. Oppgavene er krevende, tempoet er høyt og samarbeidspartnere er 57 ulike land som kan stå langt fra hverandre på saksfeltene. Anne-Kirsti forteller at det er stor forskjell å jobbe bilateralt som ambassadør og å jobbe multilateralt.

OSSE

Ambassadøren forteller at bakgrunnen for OSSE er Helsingforserklæringen fra 1975. Den store avstanden mellom NATO og Warsawapakt-landene i den kalde krigen var en sikkerhetsrisiko. Det var behov for et forum hvor det kunne åpnes for dialog mellom partene. KSSE (Konferansen for samarbeid og sikkerhet) ble etablert og deretter omdannet til OSSE i 1991. Organisasjonen omfatter nå

land i tre verdensdeler. Både USA, Canada, alle europeiske land og de statene som tidligere var del av enten Sovjetunionen eller Jugoslavia deltar. OSSE forholder seg aktivt til FN og til NATO.

Sikkerhetsbegrepet

Anne-Kirsti forklarer at OSSE har et helhetlig sikkerhetskonsept som deles inn i tre dimensjoner:

- politiske og militære aspekter
- økonomiske og miljømessige aspekter
- menneskelige aspekter

De er ni personer på kontoret i Wien. Ambassadørens oppgave er å ivareta helheten, mens andre medarbeidere har delansvar for de ulike områdene. Norge arbeider mest med det første og tredje dimensjon, men det er i ferd med å bli noe mer fokus på økonomiske og miljømessige saker også.

Demokratibygging

OSSE er en konsensus-organisasjon, og alle stater må samtykke om

Alle konflikter rammer alltid de mest sårbare.

beslutninger. Dette medfører begrensninger, for eksempel når det gjelder demokratibygging i land med autoritære styresett. Dette kan konkret foregå gjennom valgobservasjon, gjennomgang av lovverk, prosjekter knyttet til likestilling, beskyttelse av minoriteter, miljø, pressefrihet og menneskerettigheter. Slike spørsmål er særlig viktige i land som er involvert i konflikter. «Alle konflikter rammer alltid mest de sårbare», sier Anne-Kirsti.

Likestilling

Vi spør om likestillingsspørsmål ofte kommer opp på sakskartet. «Temaet diskuteres ofte, men er kontroversielt, likestillingsspørsmål er under press», forteller Anne-Kirsti. «Man har kanskje nådd så langt at det kan oppleves som truende for noen land.» «Det vi kan gjøre, er å bidra til å opprettholde en vedvarende dialog.»

På spørsmålet om hvordan det er å være kvinnelig ambassadør på et område som tradisjonelt har vært dominert av menn, svarer Anne-Kirsti at det er lettere enn man skulle tro. Hun har ikke opplevd at kjønn har vært et problem i utførelsen av jobben, og de er nå til sammen 22 kvinner i OSSEs ambassadørkorps.

Afghanistan

Vi spør om hvilken rolle OSSE kan spille i Afghanistan. Anne-Kirsti forklarer: «Når det gjelder

problematikken rundt Afghanistan etter at Taliban tok over, må OSSE forholde seg til situasjonen gjennom nabolandene ettersom Afghanistan ikke er med i OSSE. Organisasjonen kan for eksempel bistå deltakerstatene Usbekistan, Tadsjikistan, Turkmenistan i å håndtere utfordringer som kommer fra Afghanistan, slik som bistand til flyktninger, grensekontroll, bekjempelse av terror og radikaliserings.»

Ambassadøren er tydelig på at OSSE er en sikkerhetsorganisasjon, og at det er andre organisasjoner som er bedre rustet til humanitært arbeid. OSSE fungerer som et dialogforum med sendelag der de sikkerhetspolitiske spørsmålene er rammen rundt arbeidet.

Konflikthåndtering

OSSE har som en av sine oppgaver å følge opp statenes gjennomføring av forpliktelser, inkludert respekt for territoriale rettigheter. Ambassadøren legger vekt på at det i varme konflikter som mellom Russland og Ukraina kan handle om å finne praktiske løsninger på små spørsmål, som på sikt kan skape et åpnere forhandlingsklima.

Parlamentarikerdelegasjonen

Delegasjonen er også i dialog med den norske parlamentarisk-kommisjonen til OSSE, som består av seks delegater valgt av Stortinget. Kari Henriksen har frem til nå vært visepresident i Parlamentariker-

forsamlingen og skal lede et observatørkorps i USA i høst. Jette Christensen skal være med å kontrollere valget i Georgia. Vi får bekreftet at norske kvinner er aktive på det sikkerhetspolitiske feltet.

Bærekraftsmål nr. 16

Anne Kirsti Wendel Karlsen mener at FNs bærekraftsmål nr. 16 er lettest å arbeide mot i stater med stabile regimer, og i beste fall med stater som ønsker framgang og velutviklede institusjoner. I denne utviklingen har OSSE en viktig rolle å spille.

Vi takker OSSE-ambassadør Anne-Kirsti Wendel Karlsen for at hun brukte tid på å formidle kunnskap om OSSE til Soroptimas lesere og ønsker henne lykke til videre i det viktige arbeidet.

FAKTA

ANNE-KIRSTI

WENDEL KARLSEN

Født 5. november 1970, Ålesund

Stillinger:

- Underdirektør i Utenriksdepartementet 2008–2010
- Ambassaderåd ved ambassaden i Berlin 2010–2014
- Seniorrådgiver i Utenriksdepartementet 2014–2015
- Underdirektør 2015–2016
- Avdelingsdirektør 2016–2020
- Ambassadør ved OSSE-delegasjonen i Wien fra 2020

SI uttalelse om Afghanistan

Soroptimist International har publisert en uttalelse om situasjonen i Afghanistan der de uttrykker stor bekymring for situasjonen til kvinner og jenter når Taliban nå igjen har kommet til makten. De siste årenes betydelige fremskritt for kvinners og jenters rettigheter står i fare for å bli rasert. Soroptimist International solidariserer seg med Afghanistans kvinner og jenter og oppfordrer det internasjonale samfunn å gjøre det samme.

Afghanistan

Afghanistan er en islamsk republikk bestående av 34 provinser som er inndelt i 398 distrikter. Landet har inntil nylig vært styrt av en president og to visepresidenter.

USA, Norge og andre NATO-land har vært militært tilstede og samtidig gitt bistand til regjeringens budsjett i 20 år. Disse landene var i ferd med å trekke seg ut, da Taliban overtok makten i august 2021. Mange tiår med tørke, Covid-19 og krig har gjort Afghani-

stan til et av de fattigste og minst utviklede land i verden. Dette har ført til skrekkelige lidelser og ekstrem fattigdom. Det er ca 18 millioner mennesker som trenger humanitær hjelp. Siden Verdensbanken har fryst midlene til Afghanistan er situasjonen blitt enda mer dramatisk. Særlig vanskelig for kvinner og barn som umiddelbart trenger medisiner og vaksiner. Siden de gamle vanningsanleggene er ødelagt, er mangel på rent drikkevann et stort problem for befolkningen.

**SOROPTIMIST INTERNATIONAL
STANDS UP FOR THE WOMEN
AND GIRLS OF AFGHANISTAN,
AND ADVOCATES FOR THE
RIGHT TO EDUCATION FOR ALL.**

soroptimistinternational.org

Taliban må nå forholde seg til et helt annet samfunn i dag enn på 90-tallet da de hadde regjeringsmakten. Den gang måtte kvinnene rette seg etter Talibans strenge og konservative lover og regler: Kvinner fikk ikke ta høyere utdanning, ikke arbeide utenfor hjemmet. Dersom de måtte forlate hjemmet, måtte de følges av ektemann, fetter eller lignende. Alltid iført Burka.

Afghanistan har nå mange ungdommer med høyere utdanning som har vokst opp i mer moderne samfunn de siste 20 årene. De vil neppe la seg undertrykke så lett. Vi har allerede sett ungdom som demonstrerer for det afghanske flagget og unge kvinner som demonstrerer for sine rettigheter. Det er fremdeles uklart hvordan det politiske systemet i Afghanistan blir seende ut i fremtiden.

Pris for arbeid i Afghanistan

Ayesha Wolasmal har fått Ingrid Aunes minnepris for 2021.

Prisen ble opprettet etter at ordfører Ingrid Aune omkom ved en båtulykke i 2019, bare 29 år gammel. Venner av Ingrid Aune opprettet en minnepris for å videreføre engasjementet hennes for nedrustning, fredsarbeid, likestilling og kvinners rettigheter i konflikt.

Ayesha Wolasmal får prisen for sitt langvarige hjelpearbeid i Afghanistan og for konflikt-områder. Hun har jobbet i Afghanistan i flere ulike funksjoner, som forbindelsesoffiser for de norske styrkene i Afghanistan, som rådgiver for den norske ambassaden i Kabul og med etablering av helseklinikker rundt om i Afghanistan. Wolasmal ble evakuert da Taliban tok over makten i landet. Ayesha Wolasma forteller til norske aviser at hun vil fortsette kampen for å sikre afghanske kvinner den hjelpen de har krav på i form av helse og utdanning.

FN-dager

De forente nasjoners internasjonale dager er markeringsdager der FN ønsker og rette spesiell oppmerksomhet mot forskjellige temaer og problemområder i verden.

10. OKTOBER

DEN INTERNASJONALE DAGEN FOR PSYKISK HELSE

Denne dagen har som mål å spre kunnskap og gjøre det lettere snakke åpent og fordomsfritt om psykisk helse.

VERDENSdagen
FOR PSYKISK HELSE

11. OKTOBER

DEN INTERNASJONALE JENTEDAGEN

Denne dagen skal bidra til å sette søkelyset på de utfordringene jenter møter når det gjelder deres rettigheter som: Beskyttelse, skolegang, likestilling og mulighet til å bryte ut av fattigdom.

Foto: UNphoto/Kim Haughton

24. OKTOBER

FN-DAGEN

Denne dagen markerer det FN har oppnådd. Dagen feires på barnehager og skoler i hele landet.

Foto: FN-sambandet / Terje Karlsen.

SOROPTIMIST- PROFILEN

RANDI DØNNUM OLERUD SI BÆRUM

Født 24. april 1929

Soroptimist og forfatter.

Siste bok: *Krigen i Nord-Norge – slik barna opplevde den*

Randi Dønnum Olerud fra SI Bærum har gitt ut tre bøker om barns opplevelser under annen verdenskrig.

Den siste, om krigen i Nord-Norge, kom for knapt et år siden. Den ville vi gjerne ha som bokomtale i dette nummeret og bestemte oss for å ta kontakt med forfatteren. Da vi fikk vite at hun var 92 år gammel, virket det utrolig at hun høsten 2020, for mindre enn ett år siden, hadde utkommet med en nyskrevet bok: *Krigen i Nord-Norge – slik barna opplevde den*.

Vi ringte forfatteren, litt usikre på om vi kunne be om et intervju. Ikke alle som er så høyt opp i alder vil være i stand til eller ønske det. Randi var villig, hun var nettopp tilbake fra Alta, fortalte hun. Der hadde hun holdt foredrag om boken

– til en veldig lydhør forsamling, personer som hadde bidratt til boken men ikke hadde møtt hverandre før.

Et frø blir sådd

En lærer som skulle undervise barn om krigen, hadde spurt om Randi kunne fortelle noe fra krigen, for hun fant ikke noe på biblioteket. «Noen bør skrive om barnas opplevelser,» tenkte Randi og frøet var sådd. Hun samlet inn 18 historier fra området der hun selv var vokst opp, og deretter fra Bærum hvor hun nå bodde. «Etter at jeg var ferdig med disse to bøkene, fikk jeg litt dårlig samvittighet», forteller Randi. «Vel hadde vi sørpå opplevd sterke og vonde ting under krigen, men det var jo ikke noe i

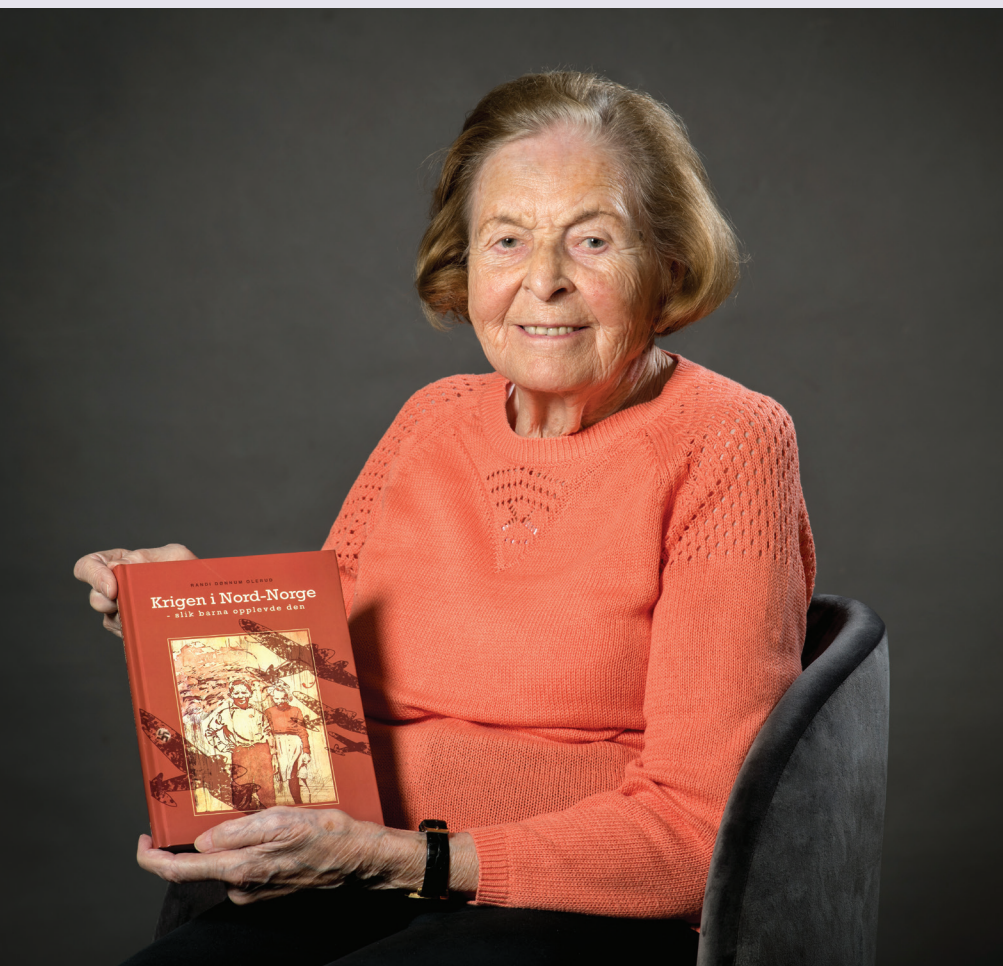
forhold til hva barna i Nord-Norge hadde opplevd.» Randi lot tanken modnes, men kjente at dette var noe hun bare måtte gjøre. Hun nærmet seg 90 år, men følte hun hadde krefter til å gå løs på det store arbeidet en gang til. Det krever et omfattende gravearbeid for å få tak i informanter når det har gått så mange år og det begynner å tynnes i rekkene blant de som har opplevd annen verdenskrig.

Å finne de som vil fortelle

Randi kontaktet pensjonistforeninger og soroptimistklubber i hele Nord-Norge. Etter 8 måneder hadde hun fått svar fra 28 kvinner og menn, fra Kirkenes til Narvik, som ville fortelle sine historier fra barndom under krigen. Deretter

Det internasjonale hjelpearbeidet er viktig. Jeg vil gjerne være med å støtte der nøden er størst, å kunne gi en utstrakt hånd til de som lever under vanskelige kår.

Randi Dønnum Olerud. Foto: StudioE - fotograf Elena Garm.

begynte den omfattende jobben med å systematisere og bearbeide materialet. Det ble to og et halvt år med arbeid fra morgen til kveld. «Det er ikke bare enkelt å skrive om Nord-Norge når man ikke har

tilhørighet der», mener Randi. «Jeg gikk ned i detaljene og sjekket alltid med den som eide historien. Jeg måtte være varsom og behandlet materialet med stor respekt.»

Minnene fra krigen forteller om samtiden

«Samfunnet har visst lite om barnas opplevelser. Jeg synes det har vært viktig å få tak i historiene før tiden renner ut for generasjonen som var barn under krigen. Det er i siste liten,» Mange av barndomsminnene fra krigen er såre og gjorde sterkt inntrykk på forfatteren. «De kunne være vonde å skrive ned.» Minnene er også en beretning om generelle levekår i Nord-Norge, om mange søsken og trangboddhet, mange hadde ikke elektrisitet, heller ikke innlagt vann og do. Barna forteller om arbeidsoppgaver, men også om lek i naturen og stor frihet uten vokseninnblanding. Skolegangen ble ofte mangelfull på grunn av krigshandlinger og fordi tyskerne overtok skolebygninger.

Boken har fått anerkjennelse av historiker, professor emeritus ved UiT-Norges arktiske universitet, Randi Rønning Balsvik. Hun skriver i Nordlys at leseren «vil bli rikt og nyansert opplyst om hvordan den 2. verdenskrig utspant seg i det nordligste Norge, fortellingene bidrar til den gode formidling av kunnskap.»

Soroptimist i 55 år

Randi Dønnum Olerud har vært soroptimist siden 1966, først i Lillehammerklubben, deretter SI Bærum. Vi får vite at hun har hatt alle verv i klubben bortsett fra president. Hun har hatt gleden av å reise til Wien og Warsawa som soroptimistrepresentant. Randi har funnet det meningsfullt å være soroptimist. «Det var omsorgstanken som gjorde at jeg ble med», forteller hun. «Det internasjonale hjelpearbeidet er viktig. Jeg vil gjerne være med å støtte der nøden er størst, å kunne gi en utstrakt hånd til de som lever under vanskelige kår. Barn blir stumme når livet er smertefullt. Det betyr så mye å kunne bidra til at barn får utdanning og får et språk.»

Kvinner innsats monner

«Det er flott og sosialt å være soroptimist og bli kjent med søstre

både i Norge og internasjonalt. Få møte aktive kvinner over hele landet og også bli kjent med andre kulturer og levemåter. Det viktigste er likevel prosjektene. Det monner når så mange engasjerer seg og gjør noe.» Randi nevner vannprosjektene, kampen mot trafficking og utdanningsprosjektene som særlige viktige.

Bratte bakker og arbeidsvilje

Randi har alltid vært glad i å jobbe og være aktiv. Livet har hatt både svinger og bratte bakker, men hun føler seg velsignet med mange gode mennesker på livsveien. Til tross for helseutfordringer har Randi et langt og variert yrkesliv bak seg. Her trekker vi frem noen av de mange jobbene hun har hatt. Sammen med mannen hadde hun i tre år ansvaret for Norway Food Center i London. Familien ønsket seg tilbake til Norge på grunn av barnas skolegang. Det

ble flytting til Lillehammer og drift av Solhøgda Turisthotell for henne. Neste stopp ble Bærum, Randi hadde fått jobb som hotellsjef i Oslo. Randi tok så videreutdanning i pedagogikk og ernæring ved Stabekk Lærershøyskole. Etter dette hadde hun i mange år driftsansvaret for seks SAS-kantiner i Osloregionen. Randi utviklet og gjennomførte kurs for SSP offshore, det ble pendling til Stavanger og Ålesund flere ganger i året. De siste fire yrkesaktive årene drev Randi sitt eget kursfirma før hun pensjonerte seg. Som pensjonist ble Randi Dønnum Olerud forfatter!

Soroptimistprosjektene og bærekraftsmål nr. 16

Gjennom prosjektene bidrar soroptimistene til å skape bedre vilkår for kvinner og barn i en urolig verden. Når soroptimister blir spurt om hva som er viktig for dem som medlemmer, legger de gjerne vekt på arbeidet med prosjekter. Det er meningsfullt å bidra til å bedre forholdene for dem som er særskilt utsatte. Gjennom prosjektene dannes personlige relasjoner og forståelse for hverandres kulturer og væremåter. Dette er fredsarbeid i praksis!

Noen av prosjektene er nasjonale prosjekter gjennom Norgesunionen. Vannprosjekter har vært satsingsområde initiert av SI president Sharon Fisher. Klubbene i Norge har fulgt opp! Andre prosjekter etableres mellom en eller to klubber og kontakter i land der det er behov for å bedre forholdene for kvinner og barn.

I dette nummeret av Soroptima har vi valgt å skrive om Nikel- og Moldova prosjektene. Nikel prosjektet gikk over mange år i regi av Kirkenesklubben. Klubben delte også ut Barentsprisen som hadde som formål å hedre kvinner som bidrar til fred og god kontakt mellom land som er naboer i nord. Den politiske situasjonen i regionen har ofte vært spent. Da betyr mellommenneskelige gode relasjoner i sivilsamfunnet mye.

Bokomtaler

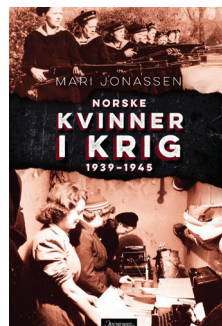

ELSE SKRANEFJELL:

Ingen vil ha oss I og II

To romaner om flyktninger

Skranefjell har gitt ut to romaner om å være på flukt: *Ingen vil ha oss bind 1 og 2*. Den første handler om en jødisk familie som følges gjennom tre generasjoner. Boken forteller om flukten til Norge i 1939 da situasjonen for jødene i Tyskland blir utrygg. Etter hvert er det ikke lenger trygt i Norge heller; noen i familien flykter til Sverige, andre til Palestina. Opplevelsen av at de ikke var velkomne i noe land, minner om mange flyktnings situasjon i Europa i dag. Bok nr. 2 handler om en syrisk familie og flukten i 2015. Vi følger den unge sønnen fra starten av borgerkrigen i 2011 til han blir tvunget å flykte i 2015. Han møter en ung kvinne med et lite barn under flukten. Fluktruten er nøye beskrevet og dramatikken som utspilte seg: menneskesmugling, båter som synker, tåregass og vannkanoner ved grensene, Ungarns fire meter høye piggtådgjerde. Vi følger det unge paret gjennom usikkerheten ved ankomst til Norge, gjennom alle prosedyrene og opphold på asylmottak og fram til de er etablert i leilighet på Romsås i Oslo. Boken har vært gjennomgått av syrere i Norge som finner boken troverdig. Den politiske omveltningen i Afghanistan, med nye mennesker på flukt gjør at disse bøkene føles svært aktuelle.

MARI JONASSEN:

Norske kvinner i krig 1939–1945

Under andre verdenskrig bidro Norges kvinner i alle deler av motstandskampen. Mange satte livet i fare ved å engasjere seg i etterretning, hjelp til flyktninger, illegal presse og kurérvirksomhet. Kvinner deltok også aktivt i sabotasje og militær motstandsvirksomhet. Likevel har ettertiden oversett kvinnes innsats. Kvinner selv har også kviet seg og vært tilbakeholdne med å stå fram med sine opplevelser. I omtalen av boken fremhever kritikerne at *Kvinner i krig* fyller ut en stor hvit flekk i okkupasjonshistorien. Mari Jonassen får et nytt og langt mer sammensatt bilde til å tre frem, basert på hundrevis av intervjuer som lenge lå ubenyttet i arkivene på Norges Hjemmefrontmuseum. Boken byr på ukjente historier fra hele landet og har med et omfattende navneregister.

Dagbladets kritiker skrev om boken: «Endelig får motstandskvinnene den oppmerksomheten de fortjener. I tillegg til at research og dokumentasjon er imponerende, er boken rett og slett spennende lesing. Her snakker vi om fortjente heltinner.» Inger Bentzrud ga boken terningkast 5 da den kom ut i 2020.

NIKELPROSJEKTET OG BARENTSPRISEN

Redaksjonen tok kontakt med Kirkenes soroptimistklubb i 2020. Vi fikk høre om Nikelprosjektet og Barentsprisen fra Karin Danielsen som dessverre gikk bort i juni 2021. Den følgende teksten bygger i stor grad på det hun fortalte.

NIKEL

Overskuddet etter representant-skapsmøtet i Kirkenes 1992 ble startkapital for Nikelprosjektet. Økonomien i Russland var elendig i begynnelsen av 90-årene. Å hjelpe over grensen var et naturlig valg i Kirkenes når man lette etter et prosjekt å gå i gang med. En jordmor i Kirkenesklubben, Marie Hallonen, hadde vært på besøk på sykehuset i Nikel. Hun fortalte at tradisjonen der var at spebarna ble reivet fra halsen og ned. Idéen til «Aksjon babyskjorter» ble født. De nyfødte skulle få skjorter – babyene skulle få frihet til å bevege armene. Det ble en suksess, hundrevis av babyskjorter fant veien til Kirkenes fra soroptimistklubber over hele Norge. I tillegg til babyskjortene bidro soroptimistene med masse baby- og barnetøy, babydyner, toalettartikler, gardiner, medisiner og medisinsk utstyr. I tillegg ble det kjøpt bord og stoler til et oppholdsrom for barselpasientene.

Medlemmer fra Kirkenesklubben var på utallige besøk på sykehuset i Nikel og ble godt kjent med de

Foto: Privat.

ansatte på fødeavdelingen. Russiske ansatte på sykehuset kom også på besøk i Norge. Erfaring med hverandres kulturer og praksiser førte til nær og fin kontakt mellom nabolandene. Etter at prosjektet tok slutt, fortsatte noen med kontakt på et personlig plan.

BARENTSPRISEN

Barentsprisen ble opprettet i 1992 med overskuddsmidler fra representantskapsmøtet i Kirkenes.

Foto: Privat.

Prisen ble i mange år utdelt av Kirkenesklubben. Prisen gikk til personer i Barentsregionen som hadde utmerket seg på slik måte at det styrket samarbeidet i regionen, økte toleransen og skapte grobunn for fred og forståelse.

Barentsprisen hadde høy anseelse, utdelingen ble alltid dekket av media, og det var en stor ære å få den.

Å hjelpe over grensen var et naturlig valg i Kirkenes når man lette etter et prosjekt å gå i gang med.

Foto: Privat.

TIL INSPIRASJON FOR ÅRETS AKSJONER:

16 dager med markering av kamp mot kvinnevold

Mo i Rana Soroptimistklubb markerer den internasjonale dagen for eliminering av vold mot kvinner.

SKREVET AV ROGER MARTHINSEN

Norske soroptimister skal farge byer og steder oransje, fra og med i dag onsdag 25. november til torsdag 10. desember. Dette for å markere kampen mot vold mot kvinner.

At markeringen starter i dag er ikke tilfeldig. Den 19. oktober 1999 utpekte FN den 25. november til den internasjonale dagen for eliminering av vold mot kvinner.

Bakgrunnen for at dette var tre dominikanske søstre Minerva, Patria og Maria Teresa Mirabal, som var politiske aktivister som ble drept av diktatoren Rafael Trujillo i 1960. De brutale drapene gjorde søstrene til symboler på feministisk motstand. Det var til søstrenes ære at FNs generalforsamling utpekte 25. november til den internasjonale dagen for eliminering av vold mot kvinner.

Kvinner over hele verden aksjonerer derfor med å «farge verden oransje» i 16 dager, fra og med 25. november og frem til

Torill Døhl og Kirsten Frøysa i Mo i Rana Soroptimistklubb. Sistnevnte har strikket det orange skjerfet som klubben i dag knytter rundt halsen på bysten av Søster Astrid. Foto: Line M Fagermo.

Mo i Rana Soroptimistklubb markerer den internasjonale dagen for eliminering av vold mot kvinner blant annet med å knytte et orange skjerf rundt busten av Søster Astrid. Bak f.v: Gunvor Kvitnes, Torill Døhl, Synnøve Sætre-Hanssen, Ruth Bratsberg, Lillian Sætran og Laila Mørk Johansen. Foran f.v: Synnøve Flynn Jensen, Kirsten Frøysa, Liv Høyen og Dagny Rygh. Foto: Line M Fagermo.

menneskerettighetsdagen, som er den 10. desember.

Mo i Rana Soroptimistklubb deltar i markeringen. Torill Døhl poengterer at det er både lokale, nasjonale og internasjonale fasetter ved markeringen.

– Da verden stengte ned på grunn av koronaepidemien, rapporterte krisesentrene om færre

henvendelser enn normalt. Men det betyr ikke at volden forsvinner. Nedstengningen gir oss faktisk enda flere grunner til å sette fokus på hva som skjer innenfor hjemmets fire vegger, sier Døhl.

For å markere disse 16 dagene, skal Mo i Rana soroptimistklubb henge opp plakater og kle seg i oransje klær.

– På grunn av koronaepidemien kan vi ikke samle publikum til et arrangement av noe slag. Men vil vi be Rana kommune få fortgang i renovasjonen av byens krisesenter, eventuelt flytte det til en bedre bygning, slik at man slipper å sende voldsutsatte kvinner og barn til krisesenteret i Mosjøen, sier Mo i Rana Soroptimistklubbs Torill Døhl.

SI Norgesunionens Moldovaprojekt

Hvordan startet det – av hvem – og hvorfor Moldova?

AV MERETE JENDAL, HAMAR SOROPTIMISTKLUBB

Nylig mottok jeg en SMS fra datter Ellen, som er blitt medlem av Kristiansund Soroptimistklubb. «Hei. Sitter i digitalt årsmøte i Soroptimistklubben. Kan du, når det passer, sende meg på mail det du har om Moldova!»

Oj, tenkte jeg, for det er mye. Jeg var nemlig så heldig å få være med helt fra starten i 2005. Men før jeg åpnet min egen skuff ville jeg først

sjekke hva som lett tilgjengelig finnes på nett. Kort gjengitt er det dette:

Norgesunionens Moldovaprojekt startet i 2006 som «Håpet er en våken drøm – et anstendig liv for unge kvinner i Moldova» med midler fra TV-aksjonen Drømmefanger. I 2010 ble prosjektet videreført som «Hopes and Dreams for everyone». Målgruppen innlemmet

da også gutter. Fra 2014 ble engasjementet i Moldova videreført under tittelen «Educating Youth for the Future.» Fra 2014 og frem til i dag har 460 utsatte ungdommer i alderen 13 til 16 år fått opplæring i livsmestring og karriereveiledning gjennom prosjektet. I tillegg har 30 ungdommer fått støtte til videregående yrkesutdanning Sosialarbeidere fra Cric (Child Right Information Center) er

ansvarlige for gjennomføringen av prosjektet. Arbeidet ledes nå av Moldovakomiteen, som er bindeleddet mellom Unionsstyret og klubbene i Moldova. I Unionsstyret er tredje visepresident komiteens kontaktperson.

That's it! Kun en setning om prosjektets start i 2006 og fire år fremover. Det er her jeg derfor ønsker å gi litt informasjon; for i denne perioden ble det nedlagt et enormt arbeid fra noen få norske soroptimisters side. Samtidig kan det gi økt forståelse for hvordan et vellykket prosjekt bygges opp.

Tidlig på 2000-tallet ønsket SI Tønsberg å bidra internasjonalt. Via en idépool i regi av Europaføderasjonen ble Tønsbergklubben v/initiativtager Liv Handeland koblet til en nederlandsk SI klubb, som allerede hadde engasjert seg i oppussingen av en barnehage i landsbyen Tataresti i Moldova. (Barnehagen ble etterhvert en mønsterbarnehage i dette fattige landet med delegasjoner av barnehageansatte for å se og lære).

I år 2000 hadde Moldova fått sin første SI klubb, SI Chisinau. Ett av klubbens medlemmer var Maria Saharneau, som også var en kritisk journalist i hovedstaden. Overfor de norske soroptimistene uttrykte hun dyp bekymring for skjebnen til mange av Moldovas kvinner. Av

landets 4,3 millioner innbyggere anslås det at 1,2 millioner har forlatt Moldova på grunn av mangel på muligheter. Moldova er også Europas kilde nr. 1 m.h.t. menneskehandel.

Maria ivret for å arrangere en internasjonal konferanse «Trafficking in women, Counteraction and Prevention (Motarbeide og forhindre). Men klubben hadde ikke økonomi til et slikt arrangement. SI Tønsbergs Liv Handeland, som primus motor, godt hjulpet av klubbvenninnen Britt Fusdahl og SI Holmestrand's Galina Guran ordnet med økonomisk støtte fra UD og Norgesunionen, og konferanse ble holdt i Chisinau i oktober 2004 med deltagere fra 13 nasjoner til stede; hovedsakelig fra tidligere østblokkland.

Soroptimister, offentlige ansatte og hjemkomne trafficking-ofre fikk under konferansen utvekslet erfaringer. Selv var jeg på den tiden Unionskoordinator for Menneskerettigheter og kvinnens stilling og fikk æren av å være møteleder under konferansen.

Året etter, i 2005, ble organisasjonen FOKUS, som er en paraplyorganisasjon for kvinneorganisasjoner i Norge, tildelt årets TV-aksjon. TV-aksjonen hadde fire hovedtemaer:

Kvinner i- og etter krig og konflikt.
Handel med kvinner.
Kjønnslemlestelse.
Vold i nære relasjoner.

SI Norgesunionen søkte om støtte. Dette fordi kun moderorganisasjonene kunne være søkere og ikke den enkelte klubb. Dermed ble Norgesunionen den offisielle søker utad; mens alt arbeid i flere år ble utført av trioene Liv, Britt og Galina. I søknaden heter det: Tre internatskoler i to små landsbyer er valgt ut. Elevene på disse skolene må bo på internat fordi de har foreldre som av forskjellige årsaker ikke er i stand til å ta seg av dem. Fra pikene er 14 til de som 16-åringer må slutte på skolen, vil vi gi dem fritidstilbud og annen oppfølging. Etter skolen tar ingen ansvar for dem og de har ingen steder å være. Derfor utgjør disse jentene en svært sårbar gruppe som lett kan bli offer for kynisk menneskehandel. Vi vil gi dem et botilbud, lommepenger og skoletilbud til de er 18 år så langt det er mulig. Håpet er at de gjennom vårt prosjekt kan få et så godt tilbud på hjemstedet at fristende tilbud i utlandet ikke er et aktuelt alternativ. Håpet er også at de jentene som får hjelp fungerer som viktige endringsagenter for andre unge jenter på hjemstedet.

Det kom inn 90 søknader, hvorav 48 søknader ble innstilt. I innstill-

ingen til vår søknad heter det: Søknaden er svært godt gjennomarbeidet og prosjektet er i tråd med tematikken for TV-aksjonen. Moldova er også et geografisk område hvor det er svært interessant å gjennomføre et slikt prosjekt.

Norgesunionen ble innvilget 2,1 millioner kroner fra TV-aksjonen! Tønsberg og Holmestrand Soroptimistklubber skulle administrere prosjektet for Norgesunionen. Summen på 2,1 millioner var enorm i forhold til omkostninger ellers i fattige Moldova. Kun fire prosjekter fikk høyere beløp fra FOKUS enn oss. Prosjektet i Moldova skulle gå over tre år med oppstart i 2006.

Før beløpet ble utbetalt finansierte Norgesunionen to reiser til Moldova i 2005 for Liv, Britt og Galina fra lokalklubbene og meg, som Unionens representant. Vi skulle nå velge ut hvilke internatskoler som skulle delta i prosjektet og hvilken organisasjon det var trygt å samarbeide med. Hovedorganisasjonen IOM (International Organization for Migration) ble valgt med undergruppen Cric til utførelse av oppgavene. Ansatte der hadde erfaring i blant annet kursing i Livsmestring (gi elevene kompetanse som fremmer god psykisk og fysisk helse ved veiledning om barns rettigheter, straffbare handlinger, hygiene, prevensjon, forfatte sin egen CV m.m.)

I 2008 var prosjektet enda ikke avsluttet og TV-aksjonens penger var oppbrukt. På den tiden var danske Hanne Jensbo vår globale SI president. Som sådan bestemmer hun hva 10. desember-appellen skal brukes til i hennes to funksjonsår. I 2009 skulle vi i prosjektgruppen til Moldova for å foreta en evaluering av prosjektet og Hanne ble med oss nedover. Til vår store glede valgte hun å benytte innsamlingen 10. desember verden over til videreføring av Norgesunionens prosjekt.

Jeg vil også nevne Hamarklubbens engasjement i disse årene. Fra 2008–2011 samlet vi inn kr. 130.000 til Moldovaprojektet; med dyktig innsats også fra pensjonistgruppen i SI Hamar.

Fra 2014 ble engasjementet i Moldova norskfinsiert igjen med midler fra lokale soroptimistklubber, salg av Lilla Sløyfer og gavekort.

Ytterligere ringvirkninger av Moldovaprojektet er:

I 2008 oppnevnte Europaføderasjonen Norgesunionen som «Mature Union» for enkeltklubbene i Moldova. Si Tønsberg for SI Chisinau, SI Follo/Rygge for SI Nisporeni, SI Holmestrand for SI Causeni, SI Larvik for SI Stefan Voda og SI Sandefjord for SI Edinet. I 2017 arrangerte SI Follo/Rygge sommerskole i Moldova. I 2018 arrangerte SI Sandefjord sommerskole for sårbare barn i Moldova. Gruppeturer for norske soroptimister til Moldova.

Priser

- SI Norgesunionen og SI Chisinau mottok SI's prosjektpreis for Best Practice Award 2004-2005. Det vil si – Beste prosjekt innen vår globale SI verden!
- Norgesunionens prosjektpreis gikk i 2005 til SI Tønsberg og SI Holmestrand for konferansen i 2004.

Oppsummering

Slik kan det gå når alle bekker små blir til en stor å.

Larvik soroptimistklubb

Nå er vi i farta igjen!

Julemerker

Larvik soroptimistklubb selger julemerker til inntekt for Norske soroptimisters Utdanningsfond for kvinner. Støtt arbeidet vårt, kjøp julemerker som pynter opp på julehilsningene til venner og forretningsforbindelser.

Ett ark med 10 merker
koster bare kr **25,-**
pluss porto

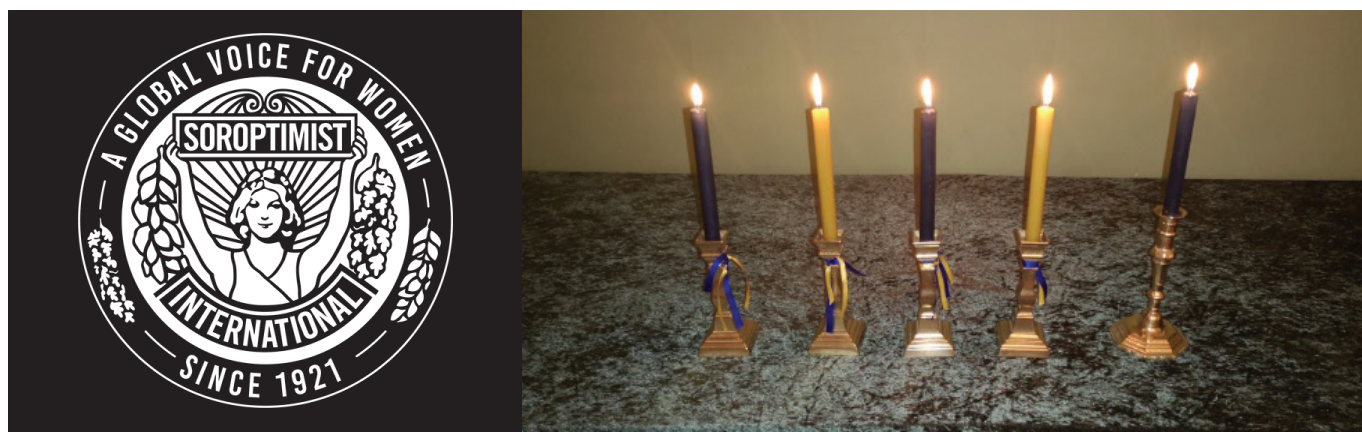
Send gjerne klubbvis bestilling!

Ellen Katrine
Julefrimerkeassistent

Send bestilling til thorka2@online.no

Siren Fadler:

Hilsen fra SI New York City

Da jeg i august 2019 flyttet til New York tipset Anne-Kirsten Upsaker i SI Rygge meg om å ta kontakt med SI New York City. Under Kvinnekonferansen i mars «traff» jeg tilfeldigvis Margaret Støle Karlsen fra SI Larvik online og hun spurte om jeg kunne skrive noen ord om hvordan det har vært å være Soroptimist i New York City.

Soroptimistene i New York City har et imponerende engasjement for å styrke jenters og kvinners stilling. Klubben ble etablert i 1924 og er en av tre klubber på Manhattan. Gjennom en årrekke har klubben støttet Susan's Place, som et shelter for hjemløse kvinner i New York City. Nytt av året er at vi har strikket ullsjal og at vi brukte digitale medier til å invitere venner og bekjente til å støtte klubbens arbeid. Per donasjon av USD 35 til SINYC, ble et sjal med en personlig julehilsen fra giver overlevert Susan's Place. Vi er stolt over å ha fullfinansiert årets «Live You Dream Award» basert på høstens sjalprosjekt.

Prisen er en stipendordning rettet mot kvinner i New York som er aleneforsørgere. Årlig deler klubben ut 1–2 stipender som skal benyttes til utdanning. For vinnerne handler det ofte om langt mer enn selve pengegiven. Vår erfaring er at når

President Marline McLean ønsker Siren Fadler velkommen som medlem i Soroptimist New York City.

kvinnene føler seg «sett» og løftet fram av andre kvinner, så skjer det også et mentalt løft i viljen til å bli selvstendig og uavhengig. Videre har vi de to siste årene arbeidet for å arrangere «Dream It, Be It», som er et karriere- og inspirasjonsprogram rettet mot jenter i alderen 15–18 år

som sliter med ulike utfordringer. Planen vår har vært å tilby «Dream It, Be It» i 2020 og 2021, men foreløpig har koronaen satt en stopper for det.

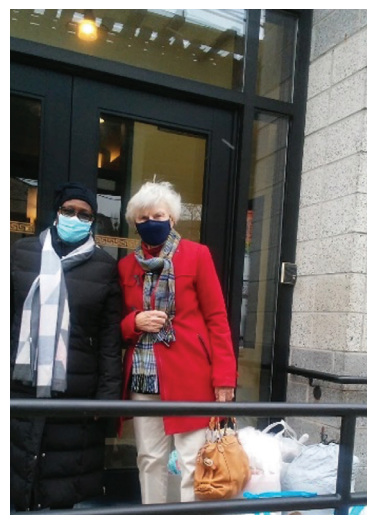
Fra oktober 2020 har jeg vært en del av FN teamet. Vanligvis

Med utsikt fra Central Park til Skyline på Manhattan.

FNs hovedkontor i New York.

President Marline McLean og Lois Beilin utenfor Susan's Place.

består denne stillingen å være aktiv møtedeltaker i FN opptil fire dager per uke. Siden FN-bygningen har vært stengt siste 12 måneder har det vært høy digital møteaktivitet. Å finne veien til de «riktige» digitale møtene har vært ganske frustrerende og kronglete, men med god støtte av Bette Levy, min mentor som også er leder av FN teamet, har jeg lært mye om både FN-systemet og det beundringsverdige arbeidet Soroptimist International står for. Jeg er mektig imponert over det pågangsmot og den energi som investeres i frivillige arbeid av Soroptimister verden rundt. At vi alle bidrar med å være en global stemme for positive endringer innen likestilling og mangfold, gjør at vi, skritt for skritt, går samlet mot et felles mål.

Keep up the good work!

Vi er stolt over å ha fullfinansiert årets «Live You Dream Award» basert på høstens sjalprosjekt.

Siren Fadler i Plenumsalen i FN-bygget i New York. Bildet ble tatt før FN stengte ned.

Soroptimist International støtter de globale bærekraftsmålene

Bærekraftsnålen kan kjøpes hos Karianne Fredheim i SI Borge for kr. 100,-

HVA SKJER?

01.–03.10.21

Web-seminar, 100 års jubileet.

27.–29.07.23

Soroptimist International Convention
Dublin, Irland.

SJEKK ADRESSEN DIN

Klubbene har nå sendt oppdaterte adresselister til landssekretæren. Vi håper at vi får færre blader i retur denne gangen. Sjekk gjerne adressen din og meld fra til sekretæren hvis den skulle være feil. Medlemsregisteret finner du på <https://soroptimistnorway.no/>. Velg 'Logg inn' for å komme til intranettet. Klikk da på Klubbområde > Medlemmer for å finne din klubb. Klikk på navnet ditt for å finne ut hva som står lagret på deg.

AKTUELLE NETTADRESSER

Stoff til Soroptima sendes til
soroptima@soroptimistnorway.no

SI Norgesunionen nettside
www.soroptimistnorway.no

Soroptimist International
www.soroptimistinternational.org

Facebook
www.facebook.com/SoroptimistNorway

Europaføderasjonen
www.soroptimisteurope.org

Soroptimist Project Matching
www.soroptimistprojects.org

Fokus:
www.fokuskvinner.no

FNs kvinneorganisasjon:
www.unwomen.org

FN-sambandet:
www.fn.no

LITT PRAKTISK

Vi oppfordrer klubbene til å sende inn stoff. Soroptima ønsker omtale av distriktsmøter og lokale aktiviteter. Fortell om prosjekter og erfaringer, helst med bilder.

Send inn til:
soroptima@soroptimistnorway.no.

Bilder forteller mye, de hever leseglede og opplevelse. Det er viktig at bilder er i et slikt format at de lar seg trykke opp uten å forringes. De bør være fra noen MB (megabite) og oppover.

Vi kan gi råd om hva som kreves av billedkvalitet.

NESTE NUMMER

Frist for å sende inn stoff til neste nummer er **5. november 2021**.

Tema for neste nummer er:

Klima – vår tids trussel?
FNs bærekraftsmål nr. 13